

Uitgeschreven versie podcast De Wettenfabriek

aflevering 2.4: Experimenteren met wetten

Verteller: Welkom bij De Wettenfabriek, de podcast over wetten. Mijn naam is Kees Dorresteyn en in deze aflevering gaan we in op het fenomeen van experimenteren met nieuwe regels. Soms wordt eerst in een soort proeftuintje getest hoe nieuwe regels in de praktijk werken, zoals bij het voorgenomen experiment met legaal geproduceerde wiet. Je hoort hierover in deze aflevering de burgemeester van Breda, Paul Depla: **Paul Depla:** experimenteren maakt het iets minder in beton gegoten en maakt dus hopelijk ook de vrijheid om te innoveren veel minder, veel groter, en ik denk dat we dat als overheid, als samenleving heel goed kunnen gebruiken, want innovatie is natuurlijk uiteindelijk gewoon heel erg belangrijk. **Verteller:** Hoogleraar wetgeving aan de Vrije Universiteit, Rianne Jacobs: **Rianne Jacobs:** je moet nooit zomaar gaan experimenteren. Het gaat om mensen en die ethische kanten. Die moet je van tevoren doordenken en afwegen of je dat echt wil. **Verteller:** En Jan-Kees Helderman, hoogleraar sociaal beleid en bestuur in Nijmegen: **Jan-Kees Helderman:** experimenteren betekent niet een vrijplek of een vrijplaats zeg maar om maar te doen wat je wat je wilt doen. Je moet het zo systematisch, zeg, gedisciplineerd mogelijk met elkaar doen. <Fragment [NOS Nieuws 22 februari 2023](#): “Coffeeshops in Tilburg en Breda mogen waarschijnlijk eind dit jaar legaal geteelde wiet gaan verkopen. Het is de voorzichtige start van het langverwachte wietexperiment van de Minister van Volksgezondheid.”> **Verteller:** Binnenkort gaan Tilburg en Breda experimenteren met nieuwe regels. Deze gemeenten gaan als eerste in Nederland beginnen met het wietexperiment van de overheid. Zij mogen oefenen met de legale teelt van wiet en het leveren daarvan aan coffeeshops. De eerste burger van Breda is groot voorstander van deze proef. Hij vertelt waarom zijn gemeente gaat oefenen met nieuwe regels voor wiet. **Paul Depla:** Ik ben Paul Depla, burgemeester van de gemeente Breda. **Paul Depla:** Het wietexperiment is eigenlijk een antwoord, wat we geven op de vraag: hoe zit het eigenlijk met onze Nederlandse achterdeur van de coffeeshops? en hoe kunnen we dat op een goeie manier oplossen? <Fragment [Zondag met Lubach](#): “De gebruiker van softdrugs loopt geen risico, want het kopen van softdrugs in een coffeeshop wordt in Nederland gedoogd. Maar, net als bij Kim Kardashian, wordt het pas interessant aan de achterkant.”> **Paul Depla:** Alleen het vervelende bij de coffeeshops is: ze mogen wel iets verkopen, je mag er wel iets kopen, maar datgene wat er verkocht wordt, wat door de achterdeur in feite naar binnenkomt, mag niet worden geproduceerd. Ja, en dan ontstaat er natuurlijk een wat halfslachtige situatie waarin als je wel iets mag kopen, maar je mag niet produceren. Ja, waar komt dat spul dan vandaan? Komt dat uit de hemel vallen? Nee, natuurlijk niet. Dat wordt illegaal geproduceerd in illegale markten, worden gedomineerd door criminelen, en dus hebben we met de beste bedoelingen vanuit Volksgezondheid, met die coffeeshops wat echt op een aantal opzichten vanuit dat perspectief positief heeft gewerkt, hebben we eigenlijk een monster van de achterdeur van de coffeeshops gecreëerd, waarin de georganiseerde criminaliteit een stevige greep op die achterdeur heeft en zich heel erg stil heeft kunnen laten groeien. <Fragment [Omroep Brabant](#): “Volgens de politie gaat het om een miljoenenvangst. De hennepstekkerij was een soort voorraadschuur voor wietkwekerijen.”> **Paul Depla:** En met het experiment gaan we nadenken over. Kunnen we dat rare systeem, wat we in Nederland hebben gehad? Kunnen we dat nog een keer een beetje aanpassen? Kunnen we dat weer kantelen kunnen we ervoor zorgen dat we niet alleen een gereguleerde voordeur hebben, maar ook een gereguleerde achterdeur voor de coffeeshops hebben, waar geen ruimte is voor de georganiseerde criminaliteit en waar we ook beter zicht hebben op de manier waarop de spullen die worden verkocht in onze coffeeshops hoe die geproduceerd worden? Dat is in het kader van volksgezondheid ook best wel goed. <Fragment [Van Koot en de Bie](#): “En dit is inderdaad. Hennep waar Marihuana van wordt gestookt. Deze plant is in overtreding. Jawel burgemeester, de plant is in overtreding.”> **Paul Depla:** Er zitten heel veel economische belangen en financiële belangen in de manier waarop het nu geregeld is, maar ook heel veel volksgezondheidsbelangen nou, de vraag is, als je nu het gaat aanpassen, het systeem zoals dat in Nederland heeft gesetteld met al z'n nadelen. als we dat zomaar gaan veranderen, dan kan dat ook wel eens effecten hebben die we aan de voorkant niet hebben bedacht. Bijvoorbeeld de kwaliteit van de spullen die wordt geproduceerd is van een dusdanige kwaliteit dat de consument denkt: ja, maar dat die spullen willen, helemaal niet hebben. En dan heb je een kans dat die coffeeshops die verplicht zijn om die spullen te verkopen, van die reguliere, van die gereguleerde telers dat die coffeeshops leeg zullen gaan lopen. Nou één ding, weet ik zeker: het cannabis gebruik wordt niet minder, dus dan gaat die cannabis gebruiker niet meer naar de coffeeshop maar gaat naar de straat. En dan krijg je datgene wat we in de jaren '70 hebben willen voorkomen, namelijk een vermenging van de softdrugsmarkt en de harddrugsmarkt en een enorme toename van straathandel krijg je dan toch

ineens weer in je steden, met alle overlast van dien, met alle nadelige gevolgen voor de volle gezondheid van dien. dat wil je voorkomen en dus moet je even gaan testen. Hoe gaat het in de praktijk? **Verteller:** Een overheid die experimenteert met wetten. Rianne Jacobs is hoogleraar wetgevings- en reguleringsvraagstukken aan de Vrije Universiteit en heeft hier onderzoek naar gedaan. In haar onderzoek is ze op veel experimenten van de overheid gestuit. Maar als ze in de Wettenfabriek praten over experimenteren, waar hebben ze het dan precies over?. **Rianne Jacobs:** Nou, dat zijn regels die het mogelijk maken om af te wijken van een bestaande wet, en dat is dan tijdelijk om te kijken hoe die nieuwe, die andere regel, werkt. En als die goed werkt, dan ga je, ga je hem invoeren en als die niet goed werkt, dan stop je er weer mee. <Fragment [Eerste Kamer der Staten-Generaal](#): “Aan de orde is de behandeling van het wetsvoorstel 34997, Regels inzake een uniform experiment met teelt en verkoop van hennep en hasj voor recreatief gebruik in een gesloten coffeeshopketen, samengevat de Wet experiment gesloten coffeeshopketen.”> **Rianne Jacobs:** Nou, dat gebeurt vooral als de wetgever denkt dat dat een andere regel wel zou kunnen werken, maar het niet zeker weet, en dan willen ze dat uitproberen kijk, soms weten ze, weten ze zeker dat ze een andere regel willen, dan willen ze het ook niet uitproberen maar als ze denken: nou, het zou wel eens kunnen dat het anders beter werkt, dan gaan ze soms experimenteren. <Fragment [Tweede Kamer der Staten-Generaal](#):

“De Kamer, gehoord de beraadslaging, (...) verzoekt de regering om de experimenteerruimte in de Participatiewet uit te breiden (...) en gaat over tot de orde van de dag.”> **Rianne Jacobs:** Een terrein waar heel veel op geëxperimenteerd wordt dat is het onderwijs. Een voorbeeld van een paar jaar geleden, dat was dat er een proef was met crèches en BSO's waar Engels wordt gesproken, omdat men dacht dat daar behoefte aan was, op plekken waar veel expats waren. Waar ook mee geëxperimenteerd wordt, dat is met verkiezingen, met stembiljetten bijvoorbeeld. Dat zijn nu van die hele grote formulieren die je zeven keer moet opvouwen en nou ja best ingewikkeld. Dan zijn ze aan het kijken van nou kan dat kleiner, en dan wel nog zo dat het ook leesbaar is. En dan wordt er ook gekeken van nou kunnen we misschien de logo's er op kwijt van de politieke partijen. En bij verkiezingen wordt ook geëxperimenteerd met stemmen vanuit het buitenland. Of die procedure anders kan, hé of dat per brief kan of dat dat misschien per e-mail kan. Maar dat ligt natuurlijk allemaal heel gevoelig met of dat wel veilig is. Dus dat zijn zo wat voorbeelden. <Fragment [Eerste Kamer der Staten-Generaal](#):

“Aan de orde is de gezamenlijke behandeling van de wetsvoorstellen 35455, de Tijdelijke experimentenwet nieuwe stembiljetten.”> **Verteller:** Wie ook veel voorbeelden kent van experimenten door de overheid, is Jan-Kees Helderman. Hij wordt vaak door gemeenten benaderd om met hen mee te denken over de opzet daarvan. **Jan-Kees Helderman:** Ja, ik ben Jan-Kees Helderman. ik ben hoogleraar sociaal beleid en bestuur aan de Radboud universiteit. **Jan-Kees Helderman:** Vaak gaat het om een kleine groep van bestuurders, maatschappelijk betrokken, geëngageerde mensen die ofwel op een op een ministerie werken of bij ons, in het maatschappelijk middenveld of waar dan ook, die met elkaar een ambitie hebben, een idee hebben, een ideaal hebben, misschien ook wel en die komen ook vaak wel met elkaar tot gewend tot een bepaalde probleemdefinitie en een gewenste oplossingsrichting maar daarbij, dan weten we vaak nog niet hoe of wat precies en dan moeten we dat nog verder operationaliseren en daar kunnen heel veel jaren overheen gaan. **Paul Depla:** Als je gaat kijken, dit is wel een proces van lange adem en wij zijn ooit in 2012 begonnen met het Manifest joint regulation. Toen hadden we een wiettop georganiseerd van mensen zeiden we, we willen afscheid nemen van het bestaande halfslachtige systeem en willen op weg naar die gesloten cannabis keten. 2012. Was dat die bijeenkomst? Dan zie je hoelang je nodig je hebt met 2017 in het regeerakkoord te krijgen, 2017, het regeerakkoord en we zitten nu 2023 waarin we waarschijnlijk in Tilburg en Breda de eerste gereguleerde Joint kunnen gaan roken. **Jan-Kees Helderman:** Het begint volgens mij met een goede kaderwet en een kaderwet geeft de ruimte om vervolgens te experimenteren, geeft de ruimte om die zoektocht verder aan te gaan. Om verder te operationaliseren en wat past in deze situatie, in deze context. Het is niet dat je dat je in een regel vrije, anarchistische vrijstaat of zo begint met iets uit te vinden, uit te zoeken met elkaar. Er is altijd een verleden, er is altijd geschiedenis. Je rekent altijd af met eerder beleid, of je corrigeert eerder beleid of je corrigeert eerder beleid. Maar het belangrijkste is dat je erkent met elkaar dat je vooraf niet alles kunt weten en niet alles kunt vastleggen en dat je daar dus via bijvoorbeeld kaderwetgeving de ruimte schetst, kader schetst, waarbinnen die experimenten plaats kunnen vinden. <Fragment [Tweede Kamer der Staten-Generaal](#): “Voorzitter, voordat je een experiment begint, moeten de kaders duidelijk zijn.”> **Rianne Jacobs:** Ja, want dat, dat is ook iets, daar moet je mee uitkijken. Je moet heel precies zijn met: Ik wil daarmee experimenteren. En als je het te ruim maakt, dat is sowieso al problematisch, omdat je wel moet weten waar je aan toe bent. Als burger moet je weten welke regels er voor jou gelden. Je kan ook niet van tevoren dan zeggen wanneer je experiment een succes

is, als je helemaal niet weet waar dat experiment over zou kunnen gaan. **Jan-Kees Helderman:** Ik vind echt de woningwet van 1901 nog steeds een voorbeeld van een fantastische kaderwet, hele moderne wetgeving eigenlijk was dat destijds. Oké, we willen sociale woningbouw, we willen sociale huurwoningen, maar we zijn afhankelijk van allerlei sociaaleconomische en maatschappelijke condities in steden en in gemeenten, over hoe dat precies te doen, want het één was een katholieke regio en het andere was een protestantse regio. En dus dat laten we vrij en we weten eigenlijk ook nog niet precies hoe we dat met die subsidies moeten regelen en de financiering moeten regelen. En daar gaan we verder onderzoek naar doen. **Verteller:** Voor de overheid blijkt het in sommige gevallen aantrekkelijk te zijn om eerst met nieuwe regels te experimenteren. **Rianne Jacobs:** Het is een voordeel dat je al weet hoe een regel werkt voordat je hem definitief invoert. Dus je kan eerst kijken: hoe gaat dit nou? En hoe werkt dit in de praktijk? En als je dan tevreden bent over die werking, kan je hem invoeren. En de andere kant natuurlijk, als je niet tevreden bent, dan heb je hem ten minste niet al ingevoerd. Dan ga je er niet mee door. **Paul Depla:** Experimenteren kan gemeenten helpen doordat je ze de ruimte geeft om te beseffen dat het een proces is met vallen en opstaan. Experimenteren betekent ook dat je accepteert dat je iets gaat doen waar je echt in gelooft, maar tegelijkertijd ook zult beseffen dat er ook, laat ik zeggen, negatieve kanten zijn, mogelijk negatieve kanten zijn aan dat besluit en doordat je het een experiment laat zijn en niet gelijk helemaal in beton hebt gegoten, kun je daar vervolgens op aanpassen en kun je ook uiteindelijk verzorgen dat je de zorgen en de angst die mensen hebben om die stap te zetten, om die stenen in die vijver te gooien, dat je die angst wellicht minder groot maakt, waardoor je dus op een gegeven moment meer ruimte hebt om te innoveren. Experimenteren maakt het iets minder in beton gegoten en maakt dus hopelijk ook de vrijheid om te innoveren veel groter, en ik denk dat we dat als overheid, als samenleving, heel goed kunnen gebruiken, want innovatie is natuurlijk uiteindelijk gewoon heel erg belangrijk. **Jan-Kees Helderman:** Nou, ik denk dat gemeenten niet verder komen zonder experimenten. Laat ik laat ik hem dus omdraaien, gemeenten zullen moeten leren om te experimenteren. <Fragment [Barrie Stevens](#): "Vooral doorgaan".> **Jan-Kees Helderman:** Ik denk de grootste uitdaging is, en die ligt heel erg voor de hand, maar die wordt heel vaak vergeten, want experiment betekent niet dat je een vrijplaats hebt om maar te doen wat je denkt, dat mag wat interessant is. En een experiment betekent ook niet dat je van het één naar het andere experiment holt of zo. Dus je moet het heel systematisch, gedisciplineerd doen. Dat klinkt bijna tegenstrijdig, maar dat moet wel, want anders leer je er niet van. Dus je zult heel gedisciplineerd en systematisch kennis moeten verzamelen met elkaar om daadwerkelijk een experiment te doen slagen. **Verteller:** Je kan je afvragen: waarom experimenteert de overheid niet altijd eerst met nieuwe regels? **Jan-Kees Helderman:** Omdat we leven in een democratie rechtsstaat en we willen ook zekerheid. Een heel ander belangrijk element waar een overheid voor staat: het borgen van de rechtmatigheid en rechtvaardigheid, dat is ook waarom we een bureaucratie hebben. Eigenlijk dus nee, je hoeft niet met alles te experimenteren, dat is ook niet wenselijk <Fragment [Tweede Kamer der Staten-Generaal](#): "De voorzitter: Mevrouw Ploumen, wat is uw vraag? Mevrouw Ploumen (PvdA): De vraag is of de minister dat met mij eens is. Minister Bruins: Het antwoord is: nee, dat is de minister niet eens met mevrouw Ploumen. Eerst is het regelkader nodig voordat je het experiment kan starten. Zo klip-en-klar is het. Daarom moet eerst het regelkader af: de wet en de AMvB."> **Rianne Jacobs:** Het nadeel, juristen zien best wel flinke nadelen aan experimenteren, ik zei geloof ik net al: ik noemde al die bestendigheid van regelgeving die ze heel graag zien. Ze zijn ook vaak bang dat het in strijd met gelijkheidsbeginsel is, dat voor iedereen dezelfde regels zouden moeten gelden. En dat is dan niet zo als je experimenteert. Of dat de rechtszekerheid in het geding is, dat je niet precies weet waar je aan toe bent. Dat zijn zowat bezwaren die genoemd worden. Maar die bezwaren, die kan je ook vaak wel wegnemen door van tevoren goed na te denken over hoe je het experiment gaat inrichten. **Jan-Kees Helderman:** Ik denk, je moet niet met alles gaan experimenteren. En wat ik net zei: experimenteren betekent niet een vrijplek of een vrijplaats om maar te doen wat je wilt doen. Je moet het zo systematisch, zeg, gedisciplineerd mogelijk met elkaar doen. En dan zie ik eerlijk gezegd niet zoveel nadelen aan experimenteren. **Rianne Jacobs:** Je moet nooit zomaar gaan experimenteren. Het gaat om mensen en die ethische kanten, die moet je van tevoren doordenken en afwegen of je dat echt wil. <Fragment [Eerste Kamer der Staten-Generaal](#): "Alvorens toe te komen aan de toets op uitvoerbaarheid, handhaafbaarheid en rechtmatigheid wil de ChristenUniefraction haar grote zorgen neerleggen die zij heeft in ethisch opzicht."> **Jan-Kees Helderman:** Je moet niet gaan experimenteren daar waar het om fundamentele rechten van mensen gaat. Dus waar rechtsbeginselen in het ding zijn, ja, daar moet je niet mee gaan experimenteren. **Rianne Jacobs:** Er zijn zeker grenzen als het gaat om experimenteren met wetgeving. Dat zijn: strijd met de grondrechten en strijd met internationaal recht en Europees recht. Dan kan je niet experimenteren. <Fragment [Tweede Kamer der Staten-Generaal](#):

“Het kabinet werkt bij de bestrijding van illegale wietteelt intensief samen met internationale partners. De teelt en de productie van drugs zijn in strijd met VN-verdragen, natuurlijk met uitzondering van medische of wetenschappelijke toepassingen. Concrete vraag: hoe past dit experiment binnen wat internationaal is afgesproken over de bestrijding van drugsteelt en drugsmisbruik?”> **Jan-Kees Helderman:**

Je moet wel erkennen, dat we dus niet alles weten vooraf en dat ook het recht zoekend kan zijn. En dat is wel interessant. Als je nadenkt over de wet en regelgeving, over het recht. In eerste instantie was er zeg maar een hele repressieve kijk op het recht. Het recht als wapen in de handen van de sterkste. Daarna zijn we recht veel meer als autonoom gaan zien. Juist om die rechtsbescherming te bieden. Vervolgens zijn we ook wel gaan kijken: ja, recht moet ook responsief zijn, moet ook bijdragen aan het oplossen van problemen van mensen. En ik denk dat een vierde vorm, die is heel ingewikkeld om te accepteren en te aanvaarden, ik denk dat het wel een belangrijke is, dat is een recursieve kijk op het recht, dat ook recht zoekend kan zijn en dat dus een regel alleen maar voorwaardelijk juist kan zijn totdat het tegendeel wordt bewezen. En ja, dat is dat wel hogere stuurmanskunst denk ik. Fragment [Donald Rumsfeld:](#)

“As we know there are known knowns, there are things we know we know. We also know that there are known unknowns. That is to say that we know that there are some things that we do not know. But there are also unknown unknowns. The ones we don't know we don't know.”> **Jan-Kees Helderman:**

Toch heeft een experiment ook een hele fundamentele rol in het met elkaar aangaan van die normatieve onzekerheid. Want dat is het natuurlijk wel, dat is de essentie van politiek en dat is de essentie van het leven in een democratische rechtsstaat, dat we met elkaar niet alleen de beste oplossing, maar volgens ons allemaal ook de meest juiste oplossing vinden voor iets. **Rianne Jacobs:**

We hebben het nu de hele tijd over experimenteerwetten dan klinkt het alsof het heel vaak gebeurt. Maar het is uitzonderlijk en er wordt ook wel aanbevolen om er terughoudend mee te gaan, om redenen die ik aan het begin ook noemde, rechtsgelijkheid, rechtszekerheid, wetten moeten bestendig zijn. Dus ja, ik wil ook niet de indruk wekken dat je met van alles moet gaan experimenteren. <Fragment [Tweede Kamer der Staten-Generaal:](#)

“Voorzitter, Wanneer is het experiment een succes? Wat is de maatstaf van de minister? Is het experiment een succes als er afname is van criminaliteit en verbetering van de volksgezondheid of is het ook al een succes als er geen sprake is van een verslechtering?”> **Rianne Jacobs:** Maar minstens zo belangrijk is dat je van tevoren heel goed nadenkt over wanneer vind ik nou dat het experiment geslaagd is en wanneer vind ik het niet geslaagd? En ook wat ga ik monitoren? Wat ga ik nou precies volgen als het experiment loopt en bijhouden om aan het eind te kunnen evalueren of het een geslaagde experiment is. Wat ik heb gezien in mijn onderzoek is dat dat niet altijd goed gebeurt. <Fragment [Eerste Kamer der Staten-Generaal:](#)

“Ja, voorzitter. Eén van de kernonderdelen van het experiment is natuurlijk dat de effecten worden gemonitord. Dat zal aldoor gebeuren, vanaf de start van het experiment.”> **Rianne Jacobs:** Ik heb voor mijn oratie destijds onderzocht, alle experimenten die er op dat moment waren, een heleboel experimenten die er op dat moment liepen, en meer dan de helft daar is nooit definitieve wetgeving van gekomen, en dat vind ik niet negatief. Dat vind ik juist goed. Als je experimenteert, dan moet je ook gewoon af en toe kunnen denken: Nou ja, ik verwachtte er dit van, dat is het niet geworden. Dan gaan we daar ook niet mee door. **Verteller:** Paul Depla heeft deze vrees niet voor het wietexperiment. Hij verwacht daar zeker concrete uitkomsten uit. **Paul Depla:** Ik verwacht van het experiment dat we in staat zijn om te laten zien dat we gesloten cannabis kunnen te kunnen organiseren. En ik hoop ook dat we in staat zijn om de criminele sfeer die rond cannabis altijd heerst, de duistere sfeer die rond cannabis heerst, dat we die een beetje, laat ik zeggen, achter ons kunnen laten en dat we accepteren en zien dat het een product is, een genotmiddel is, waar sommige mensen heel veel plezier aan beleven. <Fragment [South Park:](#)

“As your counselor, I'm here to tell you about drugs and alcohol why they're bad, okay? So first of all, smoking's bad.”> **Paul Depla:** Als het werkt in die tien experimentgemeente, laten we nou alsjeblieft doorpakken. En ik zeg tegen iedereen die zegt: ja, maar ik ben eigenlijk tegen cannabis. Ik ben ook niet voor cannabis. Ik ben ook niet tegen cannabis. Ik constateer dat cannabis wordt gebruikt in Nederland en dan is de dure plicht om ervoor te zorgen dat het op een fatsoenlijke manier wordt georganiseerd met zo min mogelijk schadelijke effecten voor de volksgezondheid en geen ruimte voor de georganiseerde criminaliteit. En steek je kop niet in het zand, want zelfs als je het verbiedt, het wordt toch gebruikt. **Verteller:** Paul Depla wil dus zo snel mogelijk doorpakken. Dus stel dat het wietexperiment echt een succes is - hoe gaan we dan verder? **Rianne Jacobs:** Dan moet je de wet definitief aanpassen en dat zijn de stappen die voor ieder normaal wetsvoorstel gelden. Je maakt een ontwerp, daarmee ga je langs iedereen die daar iets over moet zeggen. Ik noemde net al die uitvoeringsinstanties die er naar kijken. Maar het gaat ook de hele ambtelijke molen in. Via allerlei raden en onderraden en voorportalen naar de ministerraad, en dan, als het daar akkoord is, naar de

Raad van State voor advies, en dan volgt het gewone traject wat ieder wetsvoorstel volgt. Tweede Kamer, Eerste Kamer, en dan in werking treden. **Paul Depla:** En laten we alsjeblieft die stappen nu heel snel zetten, want we hebben gezien dat we het kunnen. Ja, en Nederland is ook een, laat ik zeggen, een land waar op het gebied van landbouw en alles we altijd heel erg innovatief en heel erg onze, laat ik zeggen, markt hebben. Beschouw dit ook gewoon als een landbouwproduct. **Verteller:** De proef van het wiet zit hem in het roken. Experimenteren kan dus een waardevolle manier voor de overheid zijn om regelgeving te testen. Daarvoor is wel vereist dat aan het begin goed nagedacht wordt wat je eruit wilt halen. Als de proef wenselijke resultaten oplevert, kan het vervolgens worden omgezet in een reguliere wet. In de volgende aflevering kijken we naar het taalgebruik in wetten. Wil je meer weten over wetten, kijk dan op www.wettenfabriek.nl. Tot de volgende!